

på den anden side, som vil forsøge at tage magten i det sydlige Afghanistan.

En række af de besvarelser, vi har fået, afdækker, at det faktisk er langt, langt mere kompliceret end som så; dels er det sådan, at mange af de lokale politikere og de lokale administratorer, vi igennem det her lovforslag skal ind og støtte, fordi de, om jeg så må sige, er en del af Karzai-administration, selv er dybt korrupte og dybt involveret i kriminelle aktiviteter, i narckoaktiviteter, og at fjenden derfor lige såvel kan være dem, som vi foregiver at ville hjælpe, som de Taleban-folk, vi foregiver at ville bekæmpe, dels sidder der i forlængelse af det i selve Karzai-regeringen i parlamentet i Kabul adskillige deciderede krigsforbrydere – general Dostum og andre – med en meget blakket kriminel fortid. Og de, om jeg så må sige, mere åbentsindede parlamentarikere er ude med en voldsom kritik af den måde, det afghanske demokrati fungerer på i øjeblikket. Det er derfor en noget tvivlsom mission at ville ned og hjælpe de gode, med andre ord regeringen i Kabul, mod de onde, med andre ord Taleban. Sådan hænger verden ikke sammen.

Kl. 14.35

Det korte af det lange er, at vi er på vej ind i en militær sump i det sydlige Afghanistan. Vi sender yderligere ca. 200 soldater til det sydlige Afghanistan, hvor man risikerer at komme i den samme situation, som Sovjetunionen kom i i 1980'erne. Det er ikke lykkedes for nogen at vinde militært i det sydlige Afghanistan. Nu sender vi danske soldater ned på en mission, der mest af alt ligner de missioner, det tidligere er gået fuldstændig galt for i det sydlige Afghanistan.

Jeg synes, at det er vigtigt at få sagt det her under denne andenbehandling, fordi det er et meget stort ansvar, man påtager sig ved at gå ind i den her mission.

Formanden:

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

Jeg vil ikke gentage de argumenter, som jeg brugte i forbindelse med behandlingen af Enhedslistens beslutningsforslag nr. B 61, som lige er blevet afsluttet før behandlingen af det her punkt, men jeg vil dog kommentere yderligere, hvad angår, at civilbefolkningen er den store taber i det her spil.

Den internationalt anerkendte menneskerettighedsorganisation Human Rights Watch udgav nemlig for en måneds tid siden en stærkt bekymrende rapport, der fastslår, at det er civilbefolkningen, som bærer omkostningerne ved krigen mod Taleban. Rapporten omhandler de seneste 15 måneder, altså fra begyndelsen af 2006 til lidt ind i 2007. Ifølge rapporten fra Human Rights Watch er de værste syndere Taleban og andre oprørsgrupper, og den fastslår utvetydigt, at Taleban og oprørsgrupperne begår og har begået krigsforbrydelser.

Men rapporten beskriver også, hvordan den afghanske regering og ISAF-styrken har gennemført vilkårlige angreb på civile, og at en række af dem formodentlig har overtrådt krigens love, altså er deciderede krigsforbrydere.

Antallet af civile døde som følge af ISAF's og den afghanske regerings stærke afhængighed af luftangreb – og disse luftangreb er voldsomt stigende – truer den opbakning, som den internationale ISAF-styrke stadig måtte have. Det skriver bl.a. også New York Times i en artikel, som blev offentliggjort den 13. maj i år, og som hedder »Civilian Deaths Undermine War on Taleban«, altså »De civile dødstal underminerer krigen mod Taleban«. Der har også været en lang række konkrete eksempler på, hvordan bombninger fra fly højt oppefra skaber øget modstand.

Samme artikel fra New York Times den 13. maj fortæller også en historie, som var en del fremme i pressen, om, hvorledes to bombeangreb fra ISAF's side den 27. og den 29. april i en landsby i den vestlige provins, Heratprovinsen, som blev iværksat for at fange en Talebanleder, endte med at dræbe 57 landsbybeboere. Da landsbyen havde begravet de døde, besluttede ældsterådet, at næste gang amerikanerne kom, ville man gå i kamp mod dem. Man søgte altså efter én talebaner, men skabte hundreder af guerrillaer i stedet. Man skaber hundreder af oprørsstyrker på den måde, som man har valgt at føre krigen på i Afghanistan.

Jeg tror, at vi må se i øjnene, at amerikanerne ikke er villige til at indse, at den måde, man fører krigen på i Afghanistan, grundlæggende er forkert. Vi må også se i øjnene, at der er et flertal i det danske Folketing, som ikke er villig til at indse, at strategien er forkert. Så meget tyder på, at Afghanistan meget hurtigt bliver et nyt Irak. Fremtidsudsigterne ser dystre ud, og det er ikke bare den måde, man fører krigsførelsen på, der er et problem, det er også andre bagvedliggende